

GAZETA POLAKÓW W REPUBLICE CZEŚKIEJ

GŁOS LUDU

CZWARTEK 4 KWIETNIA 1996 ROKU

TEL./FAKS (069) 66 07 252

NR 40 • CENA 3,- Kč

▲ W Akademii Handlowej w Czeskim Cieszynie odbyły się wczoraj międzyrodzowe targi firm fikcyjnych, to znaczy takich, które istnieją tylko na niby, a ich właścicielami są uczniowie klas czwartych szkół handlowych. Na targi zaproszono szkoły z Cieszyna, Czadcy oraz Frydku-Mistku. Szkoda tylko, że z powodu wczorajszych opadów śniegu nie wszystkie firmy zdołały na otwarcie imprezy o godz. 10.00. W ramach targów odbywa się konkurs na najlepszy kiosk oraz na najlepszego sprzedawcę. Na zdjęciu: firma fikcyjna WORLD TRANSPORT z Liceum Ekonomicznego w Cieszynie. Fot. "GL" - TOMASZ ZWYRTEK

GODNA REPREZENTACJA POLSKIEJ TWÓRCZOŚCI PLASTYCZNEJ NA ZAOLZIU

Ponownie w domu

KARWINA (ow) - Ukoronowaniem ogromnego przedsięwzięcia, jakim niewątpliwie było zorganizowanie przez Muzeum Okręgowe w Białej-Białej wystawy "Polscy artyści na Zaolziu 1945-1995", stał się wczorajszymi wernisażem tej ekspozycji w auli wystaw. Jan. Josefa Mánesa w Muzeum Domu Kultury w Karwinie-Nowym Miście.

Karwinia - po Białej-Białej, Kralowcu, Pradze, Ostrawie i Bratisławie - jest szóstym i ostatnim miastem goszczącym wystawę. Przypominamy, że ekspozycje wszędzie wzbudziły duże uznanie, podwyższając bogactwo artystycznych dokonań Polaków żyjących na lewym brzegu Olzy.

W wernisażu udział wziął konsul RP w Ostrawie Piotr Szewc, wiceburmistrz Karwiny Ondřej Brdička, prezes ZG PZKO Jerzy Czup, a także pomysłodawcy i główni organizatorzy imprezy - dyrektor Muzeum Okręgowego w Białej-Białej, Jerzy Polak, oraz komisarz wystawy i jej faktyczna realizatorka, Iwona Furczyk. Prezes ZG PZKO, Jerzy Czup, w uznaniu wysiłku włożonego w organizację przedsięwzięcia odznaczył J. Polaka i I. Furczyk Złotą Odznaką PZKO "za zasługi". W programie kulturalnym wystąpił uczniowie Polskiego Gimnazjum w Cz. Cieszynie i Karwinie.

Z powodu braku miejsca na

• Z KRAJU I ZE ŚWIATA

- Nie zostało dowiedzione, że istnieje związek między tzw. chorobą szalonych krów i odmianą atakującą ludzi chorobę Creutzfeldta-Jakoba - odznaczający eksperta Światowej Organizacji Zdrowia, który wczoraj obradował w Genewie.
- Nadchodzący Świętom Wielkanocnym i poświęcił wczorajszą katechezę wygłaszaną na audyencji generalnej w Watykanie papież Jan Paweł II.
- Zakłady "Skoda" w Mladzie Bolesławskiej zamierzają w sierpniu rozpocząć produkcję łódki felicy - model 1997.
- Rząd RC zatwierdził projekt miernika zdrowia. Jana Stráského, dotyczący ludzi siedmiu zakładów ubezpieczeń zdrowotnych, których programy na rok bieżący nie zostały zaakceptowane przez parlament.
- W rozmowach o wspólnej deklaracji czesko-niemieckiej, które z początkiem tego roku znalazły się w marternym punkcie, nastąpiła w ostatnich tygodniach zmiana. Przebijający w liście sekretarz generalny partii wolnych demokratów FDP, Guido Westerwelle powiedział, że można oczekiwać przelomu w tej sprawie.

POWRÓT ZIMY SPARALIŻOWAŁ RUCH NA DROGACH I KOLEI

Wielki Tydzień czy Adwent?

Pogoda za oknami przypominała wczoraj raczej ostatnie dni Adwentu niż Wielki Tydzień. Wprowadził przyjeżdżający jak co tydzień na cieszyńskie targowisko "handlowi turyści" z Czech mówili, że u nich pada tylko deszcz, północne Morawy, a zwłaszcza Śląsk pokryła gruba warstwa świeżego śniegu, a śnieg spał prawie bez przerwy.

Ostatnia - miejmy nadzieję - fala zimy usatysfakcjonowała chyba tylko dzieciarnię, gdyż mokry śnieg świetnie się nadawał do lepienia bałwana i śniegowych piguł, mniej okazały radości mieli ludzie, którym w wielu wypadkach nie udało się dotrzeć na czas do pracy. Pracownicy dworca kolejowego w Cz. Cieszynie, mówiąc o zaistniałej sytuacji, napomkali co do nawet o klasę żywiołowiej.

Dowiedzieliśmy się też, że roz-

B. Błaszczyk u beskidzkiego hetmana

JABLONKÓW (b) - Uroczystym obiadem podjął wczoraj w Jablonkowskim pensjonacie "Biała" Władysław Niedobę, najstarszego z beskidzkich górak - Jurę spod Grónia, konsul generalny RP Bernard Błaszczyk. Okazja po temu była szczególna - niedawno, 82. urodziny współpatrioty, długoletniego aktora, reżysera, dyrektora i organizatora widowisk Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego w jednej osobie, założyciela zespołu "Gorol" i animatora dorocznego Gorolskich Świąt.

Prócz konsula generalnego Bernarda Błaszczyka i konsula Prodra Szwarca gratulacje jubilatowi złożył i "Sto lat" odpiewał jego najbliżsi koledzy z "Gorola" i pracy społecznej - Władysław Mlynec (Jadani z Druhu Jizby), Tadeusz Filipczyk, Bogusław Stonawski, Stanisław Gawlik i sekretarz jablonkowskiego Urzędu Miejskiego Bogusław Kaleta.

Uroczyny obiad przebiegał w przyjemnej i wesołej beskidzkiej atmosferze.

PROBA OGNIOWA PRZEJŚĆ MAŁEGO RUCHU GRANICZNEGO

Brakuje koncepcji rozwoju dróg

Pierwszych ocen funkcjonowania małego ruchu granicznego dokonano wczoraj w Domu Polskim w Ostrawie. Konsulowie generalni RC w Katowicach Jan Byrtus i RP w Ostrawie Bernard Błaszczyk spotkali się w tym celu z szefami urzędów celnych, służb granicznych i policji z czeskich i polskich regionów przygranicznych w okęgach konsularnych.

Stwierdzono, że niektóre przejścia nie zostały jeszcze do dziś wykorzystane. Dzisiaj się tak zapewne z powodów kłopotliwych, a także z braku dróg.

Konsul J. Byrtus zwrócił uwagę na fakt, że z chwilą otwarcia przejść małego ruchu granicznego zaczęło na polskiej stronie granicy działać

wiele gield, odwiedzanych w osłach handlowych przez czeskich klientów, co jest sprzeczne z ideą małego ruchu granicznego.

Brakuje również koncepcji rozwoju dróg. Po stronie polskiej istnieją prawdziwe drogi wywodzące się z czeskiej państwowości, ale chociaż są one połączone to nie ma projektu

inwestycyjnego ich w przyszłą infrastrukturę, nie ma skierowania na mającą powstać autostradę z Warszawy przez Morawy, Śląsk do Wiednia i dalej na południe.

Na pytanie, czy w czasie niedawnych spotkań ze starostami po stronie czeskiej można już mówić o konkretnych przykładach budowy dróg do przejść granicznych, konsul B. Błaszczyk wymienił gminy Lufyňa Dolna - gdzie jest już gotowy projekt drogi do przejść w Łazybkach (po stronie polskiej droga istnieje) i Gorzyce, a także przejścia Krnów-Głubczyce i Opawa-Raciborz. (tob)

AURA DAJE SIĘ WE ZNAKI NIE TYLKO LUDZIOM

"Pszczele" problemy

Długa zima stanowiła nie małe zagrożenie dla pszczół, szczególnie tych zimowanych na miodzie. Jak twierdzi pszczelarze, owady te stosunkowo dobrze znoszą zimy mroźne, tegoroczna zima odznaczała się jednak tym, że przez kilka miesięcy temperatura bez przerwy utrzymywała się poniżej zera.

Pszczół nie mogły zatem opuścić ula, aby opróżnić przewody pokarmowe. Jeżeli chłód nie pozwolił im przeprowadzić "higieny osobistej" na zewnątrz, zanieszczyły swoimi odchodami ul. Wycieczkom pszczoły na lono natury sprzyjało też ich zalewanie kałkami. Podobno na Syberii ule zimą wnoszą się na pewien czas do ciepłych pomieszczeń, aby pszczoły mogły wywieść na zewnątrz - i znowu wrócić. U nas nie ma tego zwyczaju. Kolejnym kaprysem tegorocznej "zimowej" wiosny, który pszczołom daje się mocno we znaki, jest późniejsze kwitnienie

drzew. O tej porze powinny już kwitnąć np. olchy, leszczyna i wierzby, aby pszczoły mogły zapożyżać się w niezbędny do rozwoju młodego pokolenia pyłek. Tymczasem aura ostatnich dni przypomina środek zimy, a nie początek kwietnia.

Nadejście przedwiosny zimy zalewała oczekiwaniem sadownicy i ogrodnicy. W Sadach Żywoćwiczych poinformowano nas, że drzewom owocowym dała się we znaki nie tyle długa i chłodna zima, co szkodliwa przysychająca zwineryna Szkoły, jakie w sadach wyrządziły w tym roku zające i sarny, są znaczne. Opóźnione są też roboty wiosenne, głównie sadzenia drzew. Może to, zdaniem sadowników, wywrze negatywny wpływ na jakość plonów. Natomiast nie powinien zaszkodzić drzewom późniejszy okres kwitnienia.

Sady Żywoćwicze uprawiają drzewa owocowe na 70 hektarach, na jednym hektarze rośnie 3 tys. drzew. W ubiegłym roku zebrano tu ok. 210 wagonów owoców - ok. 2100 ton z całej powierzchni upraw. (h)

• POGODA

CZWARTEK - Zachmurzenie duże, opady deszczu lub deszcz ze śniegiem. Temperatura w dzień od 3 do 6 C. w nocy około zera. Wiatr północno-wschodni 5-9 m/s.

PIĄTEK - Nadal pochmurno z opadami deszczu. Nieco ciepło, w dzień od 4 do 8 st. C. w nocy od 0 do 4 st. C.

WE WTOREK UPLYNĄŁ TERMIN SKŁADANIA LIST KANDYDATÓW NA POSŁÓW DO PARLAMENTU RC

Stanisław Gawlik na liście "Niezależnych"

We wtorek o północy upłynął termin składania list kandydatów na posłów do parlamentu czeskiego protokołatom okręgowych komisji wyborczych.

O godzinie 21.45 przedostatnia, 19. partia, która zarejestrowała swoje kandydatów w północnomorawskim okręgu wyborczym w Ostrawie, była partia "Niezależni". Na drugim miejscu po północnomorawskim liderze, byłym wiceministrze rolnictwa w czeskim rządzie premiera P. Pitharta, inż. J. Barták, znalazł się szef Ruchu Politycznego "Coe-

zistencia-Wspólnota", dr Stanisław Gawlik. Ponieważ partia "Niezależni" nie należy do znanych, zwróciliśmy się do dr. S. Gawlika z pytaniem, dlaczego przyjął współpracę właśnie z politykami z tego ugrupowania.

"W związku z tym, że program wyborczy tej partii był dla nas przychylnie nastawiony, głównie część dotycząca mniejszości narodowej, zgodziliśmy się kandydować z tej listy. Na liście północnomorawskiego okręgu wyborczego znalazło się 25 naszych sympatyków - członków PZKO, Macierzy Szkolnej

i innych osób przychylnych naszemu ruchowi. Również w innych okręgach wyborczych w RC kandyduje około 30 mieszkańców Śląska Cieszyńskiego".

Według nazwisk można wnosić, że na liście znalazł się również przedstawiciel narodowości romskiej i ukraińskiej. Ze znanych osób jest tu dyrektor skansenu narodowego, sławny sławny folklorysta dr J. Štka i inni. Na pytanie, jak można by scharakteryzować kandydatów partii "Niezależni", dr S. Gawlik odpowiedział:

"Są to przede wszystkim przedstawiciele różnych partii i inicjatyw społecznych. W 1994 roku praski inż. inż. K. Mrázek, utworzył przed wyborami komunalnymi ruch polityczny "Niezależni" z myślą o kandydatach na raonyh, którzy nie są podporządkowani żadnym rygorom partyjnym, a kierują się tylko własną wiarą, jak powinno się działać w gminach. W wyborach komunalnych właśnie "Niezależni" uzyskali największe poparcie wyborców. Stąd na naszej liście mamy aż dwudziestu starostów różnych gmin regionu północnomorawskiego". (tob)

Integracja nie jest asymilacją

Rozmowa z profesorem Andrzejem Stelmachowskim, prezesem Stowarzyszenia "Wspólnota Polska"

W marcowym numerze "Kuriera Praskiego" ukazał się wywiad z panią jego redaktora generalnego Barbary Sierszuli z prof. Andrzejem Stelmachowskim, prezesem Stowarzyszenia "Wspólnota Polska". Wywiad publikujemy w pełnym brzmieniu.

Odpowiedz pan środowiska polonijne na całym świecie. Co, tak naprawdę, łączy Polaków żyjących poza krajem?

Sentyment i pewien zestaw wartości niematerialnych. Muszą przyznać się, że od czasu, gdy opuścili Polskę, poddałem wiele swoich przeobrażeń. Nie czy język jest łącznikiem? Jest, ale nie zawsze. W wielu środowiskach język polski już zanikł, natomiast sentyment do kraju przetrwał i przetrwał do pewnych tradycji językowych. Myślę np. o sytuacji w Brazylii, gdzie jest wera polska emigracja (około 1 miliona osób) przez pierwszą wojnę światową, ta którą opłakiwała Maria Konopnicka w książce "Pan Balcer w Brazylii". Tam młode pokolenie nie może pojąć, ale jest przywiązane do polskiej tradycji, przede wszystkim do folkloru, do wspólnego śpiewania do świętowania poltaw na Wesołanec. Oczywiście, aby przetrwać głębokie kontakty z kulturą, potrzebna jest znajomość języka polskiego.

Wielu twórców Polaków znajduje w "drugiej ojczyźnie" lepsze, pełniejsze warunki dla własnego rozwoju. Czy patriotyzm musi zawsze oznaczać oddanie się do szczytu, czy dopiero tam krytyczny stosunek do ojczyzny nie musi oznaczać zerwania.

Jedno drugiego nie wyklucza. Rodzice powinni bardziej kształcić swoje dzieci niż muszą być ślepi na ich wady, lecz przede wszystkim staraj się o ich wykształcenie. Krytyczny stosunek do ojczyzny nie musi oznaczać zerwania.

wtedy przednie. Pod warunkiem, aby krytycyzm nie wyrażał się przywiązaniem i miłością, a nie był uzasadnieniem zerwania z krajem. Który naród, jak my, może pochwalić się, że najwięcej wędrownych mówców: Słowacki, Krasiński, Tuwim, czyż nie z granic? Nasze największe dzieła literackie powstały poza krajem, na terytorium i uczucia. W kraju też nie wszyscy byli zawsze pełni cnot. W podopiecznych historii może się o tych, którzy o polskości walczyli, tworząc na polach bitew czy w pracy organicznej stryjskiej Rzeczypospolitej. Ale przecież byli też zdradcy i kolaboranci, których polity był zapominaniem. Dlatego też nie wszyscy są szlachetni w kraju i za granicą. Musimy widzieć ludzi, takimi jakimi są, z cnotami i ułomnościami, zachowując wobec nich dystans i postawę tolerancyjną. Jednego chciałbym odczytać wszystkim, który znalazł się poza krajem - dominacja goryczy. Jeśli nie zdumienie ona serc, to my w kraju możemy się od emigracji wiele nauczyć. Obie strony mogą skorzystać na takiej wymianie, a czasu dostatecznie temu sprzyja. Otręś troski, który miał w okresie komunizmu, mamy już za sobą.

Czasami i osób żyjących poza krajem pojawia się dystans moralny, szczególnie związane z podważaniem idealności. Byle jedyne wolne kraje zamieszkałe, czy wobec kraju pochodzenia. Jak to rozwiązać?

Trzeba rozróżnić dwa pojęcia: integracja i asymilacja. Integracja oznacza silne wejście w społeczeństwo kraju zamieszkania, odgraniczenie od własnej kultury, ale bez izolowania się od własnych korzeni. Na przykład panuje Jan Paweł II nigdy nie wyzwał się swojej polskości. Przeciwnie, podkreśla ją, on nie przeszedł mu być obywatelom świata i osobą mającą w nim wielkie znaczenie. Drugi przykład to Zydz - którzy mogą być wzorem umiennego włączania się w życie kraju zamieszkania, a jednocześnie łącząc się z kulturą i tradycją i interesy Izraela.

Rozmawiała: Barbara Sierszula

I wspólnoty żydowskiej na świecie. Korzystamy z tych przykładów. Nie tylko idealność, ale zdobyć ich przykro w kraju zamieszkania jest rzeczą ważną, ponieważ może doprowadzić do wznowienia polityki na 1900 spraw polskich. Integracja nie może jednak oznaczać wyrzucenia się własnych korzeni, bo wtedy stałoby się asymilacją.

Z HISTORII OSADNICTWA NA PODBESKIDZIU

Kupno ziemi

Zasadniczym źródłem do dzieła osadnictwa na Podbeskidziu są trzy powołane poddanych (Lubaszki, i także Rajszta gruntowe, zapisane przez pisarzy katechetycznych (w posiadłościach szlacheckich przez szlacheckich) w celu odnowienia wszystkich zmian dokonanych w ramach transakcji gruntowych. Niemniej do znaczących i pomocniczych źródeł materiałów należą także różnego rodzaju proby poddanych, stare materiały dotyczące sporów granicznych, testamenty, stare akta sprzedaży itp. Są one nie tylko wartościowym dokumentem językowym zwłaszcza jeśli chodzi o pierwsze nazewnictwo, ale również doskonałą ilustracją warunków bytu ówczesnych osadników i ich zwyczajów.

W obecnym przytoczeniu pragnę przytoczyć materiały dotyczące sprzedaży ziemi nowemu właścicielowi, chociaż taka transakcja dokonywała się w wąskim kręgu rodzinnym. Przekazywanie gruntów (drogą sprzedaży i kupna) odbywało się zawsze za wzięcia zwróconych, co przetrwało i tym wypadku potwierdza urzędnik księgi.

Przytoczmy poniżej dokument sprzedcy Stryczko (do dnia ośmiadzi i Łomnej Górce) obejmuje czterostopniowy arkusz. Na stronie tytułowej znajduje się tekst "Kup Jana Stryczka Mładszego na Łuku a osiedli pod N° domu 5to w dziednie Łomnej Łezici", drugiej i trzeciej wstawiony tekst kupna oraz wyrażenie Komora, rozpoczynające się od słów "Przytomny Dno se luto od kuz. Komorne Administracji u Przytomności Kupiela a Prodawateła wasecek Mił. Wychwał w zali. Na Zamku Tiesianekom dnia 22^{go} Januara 795

(Pieczeń Komary) Jan Lastner (pobudzi urzędnie - przyp. autora)

Ojciec (lub matka) sprzedawca jednemu z synów (w naszym wypadku chłopcu Jan Stryczekowi) zaimię wraz z inwentarzem, z wyjątkiem sobie równocześnie wyznaczonej sobie i żony. Niektóre transakcje gruntowe odbywały się na Podbeskidziu już w XVII wieku. Nowi osadnicy w poszukiwaniu środków utrzymania siebie i swojej rodziny potrzebowali więcej pastwisk, dokonywali więc grunty od zarządcy dóbr księżyckich. Biedniejszych, którzy byli w posiadaniu małych kawałków gruntów, nazywano chłopkami - w przeciwieństwie do zagrodników (siedlaków). Trzecią kategorię górak stanowili komor-

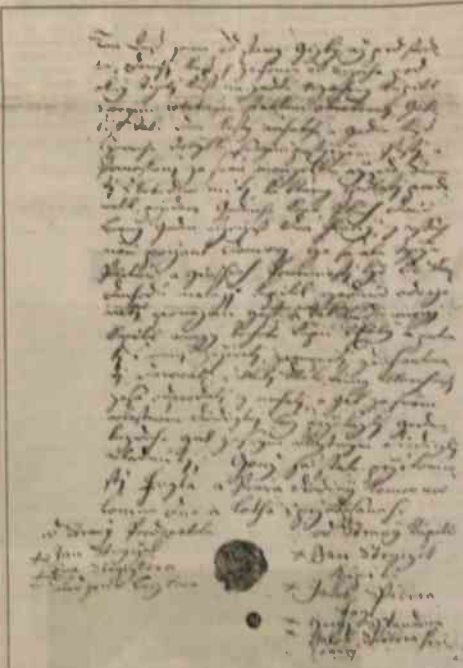
nicy, którzy nie mieli własnych mieszkań i mieszkali się komorą w innych domach. Na podstawie kupna ziemi między bliżej określić powolny proces osadnictwa nie tylko na ziemiach południowych obszarów, ale również w innych wioskach Śląska Cieszyńskiego. Odczytanie tamtych już pożytecznych źródeł, dotychczas nie uwzględnionych, chociaż jest to trudne i czasochłonne, może wnieść wiele cennych informacji do właściwej interpretacji dawniej przedłożonych obszarów przez nas dziś zamieszkałych.

Łukha Pano 1796 Dnia 19to Januara stał se jest Kup Czaję dokonywaliśmy i nabudowę Czaję swankary, a w tym samym czasie kupiliśmy się na tom następujący sposób

Za dostarczenia Jan Stryczek ze swu Matczoku Ewou w Erbowim die po Nub Janu Borkau Louku Waleku rzeczeniu Kalczenia, i stou osadził na tej Łuczce od stou dawna i Budwana pod N° domu 5to w dziednie Łomnej Łezici w Wyssou 18 i Kusou Czaję, a bocznie 18 ius Rępnou Łuku i stou osadził od Prodawca a Czolem Prawem odstąpiu a wtych mordech, a Transakcja jak on sam zaimiał swoumu Własnemu Synowi Janowi Stryczkowi też die u Buduczki Matczoku Erbow a Potomkom Jeho i Buduczkiemu anapowadziemu dazżem za Sumu Kupniho Quantum Jedno sto a walekate Flori arcyżora a stoukate Kupniho Quantum Kupiel wypieli pabienem bude a jawice

Soczka ze ondu Szakulata walone 30 R
Przytomny Janowi Stryczkowi 70 R
Kupiel zobodu ze dżr 75 R
Se 100 R

Czo se ale tyce wymieniu prodawatele to sobie, i ze swu Matczoku zachwacze Ten Kus zime od starej jazy aż pod stoudu, drugi Kus zachowu od Bierzna pod onny Trzeci Kus na zadku 4 zahony Kupiel a woiu robotnym statkom obrabowal, jako kus tak die Rusy rohatno, a jedyn Kus czernego dobyku swoum jazyżem pań, a Pomocnik ze swu matczoku aż do smri a Faboane wuk te ktor osadził prodawatel przidawa Jednoho Kone, Pliu, dwa Brany jeden Rzeczca dwo Hony i wacchnou pocent siemowy Czo se ale tyce Piatu a jnychoh Pownocto Czo do starduchodu nalezi Kupiel wzacnem odwozowat prowaz an jest A tak Budoczki Kupiel mozi tohoto Kupu

a Erby a potomni a woiu zażniw, zamienit, za fantowah, doroweh a Wuk Miłostwy Wchnoat zese odprodal i nychal, a jak se swym własnem słodczitwe wuy poledeci jednem każdego jak zaswym własnym dediczter wladnom. Jan se stało przytomności Pota a Prawa Komorne Łomne dnia 8 Łukha a prodawateho

Od strony Prodawateła
• Jan Stryczka
• Ewa Stryczkowa
rodzina Boczkuwa
od strony Kupiela
• Jan Stryczek
kupiel
• Jakub Sakora
Fol
• Jan Szczerba
• Jakub Sakora
Przeaszi
Pieczęć gminy Łomnej

Powinny materiał źródłowy znajduje się w archiwum w Opawie. W tekście zachowano pierwotną pisownię. Na uwagę zasługuje umieszczone pod aktem kupna beznapisowe pieczęć gminy Łomnej z rysunkiem górala, różniącą się jednak w zasadniczy sposób do tradycyjnej pieczęci, wyobrażającej również górala, lecz siedzącego i łaską na piłu. Podpisy złożone przez prowadzących transakcję gruntowe sygnowane są także rękami.

Na uwagę zasługuje również i ten fakt, że Łomna posiadała już w tym czasie własną administrację gminną i wójtów, chociaż nie miało jeszcze samostanowienia.

JAN KORZENNY

(Reprodukcja ostatniej strony umowy o kupnie ziemi)

Schindler odbrażony?

Emilio Pelli Schindler, a scena po Oskarze z Schindlerem - bohaterem słynnego filmu amerykańskiego reżysera Stevena Spielberga "Lista Schindlera" - uważają, że wydziałem na przedstawienie w filmie zostały wypraczone i że jej mądry nie oszczędza słynnej bity Żydów do uratowania przed zagładą.

W autobiograficznej książce pt "Memoria" (Pamiętniki), zaprezentowane w ub. tygodniu w Buenos Aires, 88-letnia Emilia Schindler przedstawia swego męża jako człowieka samotnego, który raczej kierował się własnym interesem niż względami humanitarnymi.

Wim Spielberg - przez - przedstawia Oskara jako bohatera niedoścignionego. To nie jest prawdziwa historia, ale ja nie jestem bohaterem. Byłbym tylko tym, czym są wszyscy. Być może to jest właśnie wyjątkowość mojemu mojemu mojemu przez los". Książka - napisana wspólnie przez panią Schindler i Emilię Resnais - z żydowskiej rodziny, która przeżyła Holocaust - ukazała się w hiszpańskim nakładem wydawnictwa Planeta i ma być tłumaczona na kilka języków.

Na konferencji prasowej Emilia Schindler stwierdziła, że prosiła ją, by nie nazywała bohatera swojego wizerunku swego męża. Ale - dodaje - "kiedyś miałam nadzieję, że dojdzie o człowieka, który został uratowany w tym kraju (Argentynie); pani długo i który wręczył mi nagdy nie przysłał oświadczeń".

Oskar Schindler, który przybył wraz z żoną do Argentyny w 1948 r., wrócił do Niemiec w 1957, kiedy rząd niemiecki przywrócił mu obywatelstwo za uratowanie przed zagładą setki Żydów nazistów. Zmarł w Niemczech w 1974 r.

Schindler, jaki wyemigrował z kart pamiętnika, to człowiek zachłanny, którego głównym celem w ratowaniu Żydów było zapewnienie sobie łatwej sily roboczej i z tego powodu czynił wszystko, by przywrócić funkcjonariuszy reżimu nazistowskiego, sily zostawił mu jego pracownikom. Miał wpływ m.in. diego, że przeoclił dla niemieckiego kontrwywiadu. Pani Schindler, która ma prawo obywatelstwa czeskie - podkreśla - jest, że gdyby jej mąż nie uciekł, nie udało się przetrwać w okolicy Łazne wojny fabryki do Czech, trafiłby na front wschodni.

Historia opowiedziana przez Spielberga po prostu jest nieprawdziwa - mówi. "Cóż on wie o mam żyć?" - zapytała "Absolute nie". Według niej, słynna lista sporządzona przez Schindler, lecz według Goldman. Poza tym, twierdzi, jej mąż nigdy nie był uratowany 1300 ludzi bez jej pomocy.

OBCHODY 250. ROCZNICY URODZIN GOI

Bogata oferta

Sobotnia uroczystość w Puentevedras, rodzinnej miejscowości Francisco Goi, Hiszpania oficjalnie rozpoczęła obchody 250 rocznicy urodzin wielkiego malarza. Na obchody złożyła się różnorodna wydarzenia kulturalne: teatralne, baletowe, muzyczne oraz okolicznościowe wydawnictwa, konferencje i panelistyczne numerały. Specjalne biuro Goi-96, powołane przez hiszpańskie ministerstwo handlu i turystyki ma sprawować pieczęć nad działaniami, które pomogą odnowić i uświetnić z zachowanych pisał w stronę bariery ambientnych atrakcji kulturalnych.

W ostatnim tygodniu do puente San Antonio de la Florida w Madrycie ogłoszono ok. 15 tyz. zjednoczonych, żeby podziwiać freski namalowane przez Goię w 1786 r. Historycy sztuki dostrzegają w nich elementy techniki malarstwa charakterystyczne dla późniejszego i weak impresjonistwo.

Obchodom towarzyszyły także wystawa ok. 170 dzieł artysty w madyryckim Prado. Wyroble one powie-dziano kontrowersje, ponieważ zdaniem krytyków sztuki, pokazuje ona niewiele nowego materiału. Ok. 130 prezentowanych obrazów należy do starej kolekcji muzeum.

Goya szaleł jako nadworny malarz hiszpańskich monarchów i artystyką do jego poważnie znanych dzieł należą makabryczne "czarne" obrazy i prace ukazujące próżny wojny oraz wstrząsające wydarzenia napoleońskie i wznagi na Hiszpanię.

